

vincias del interior siguiendo los ríos hacia su origen, los cuales eran los guías naturales de sus movimientos estratégicos. Los Iberos aragoneses opusieron una viva resistencia á los Tártaros: Diodoro de Sicilia cuenta que á consecuencia de una sangrienta guerra entre ambos pueblos concertaron un tratado de paz y no tardaron en confundirse. La provincia habitada por este pueblo mixto recibió el nombre de Celt-Iberia, y los Euskaros puros dieron á su dialecto Semítico el de Erdarada,¹ que designa una lengua imperfecta y mezclada.

AUGUSTIN CHAHO.

(Se continuará).

IKAZKIÑ BATEN NEGUKO KEJAK.

— — — — —

Oraindik negu luzea bada,
Eingo dabela ustea,
Promostikoak alan diño ta
Au da barri bat tristea,
Garirik ez da, artoa palta,
Besteak konfiantza,
Ez dakit zelan izango ete dan
Uda barria artza.

Bart egin deusku edur asko ta,
Sartu jat sartu bildurra,
Enintzateke ni estutuko,

(1) El dialecto indo-escítico, fué asimismo llamado *Samskrada* por los bra-mines del Ganges: la radical *Sam* traduce exactamente la palabra bascongada *erdi*, y, como ella, significa mezcla, corrupcion: el *Skrada* de los Indios es el *Skarada* de los Iberos, son los homónimos de dos dialectos meridionales. Existe un dialecto indio primitivo, y no es el sanscrito.

Baneuka sendo egurra;
 Baña guretzat ez da besterik,
 Dugan iturrian ura,
 Amaika pena iragoteko
 Etorri giñan mundura.

Familia dot erdi billośik,
 Ez dauke oñetakorik,
 Otzen bildurraz barruan dagoz,
 Kanpora urten eziñik;
 Oñak ez eze eskuak bere
 Daukez ozpelez beterik,
 Gure echea neguan ez da
 Ospitalcho bat besterik.

Zapatariai esaten deutsat
 Ein daiguzala zapatak,
 Nunbait jakin dau, zelan garean
 Zor pagatzalla eskasak;
 Eluskit iñok burlarik eingo,
 Bei bi baneukaz galantak,
 Okelea jan eta narruaz
 Egingo neukez abarkak.

Fumalaria gaztetatik naz
 Gaizki azien legera,
 Ordu betean ezin egon naz
 Ketu bagarik ezela;
 Aspaldichoan dirurik ez da,
 Beste askotan bezela,
 Pipa mochean ¿zér fumau daiket?
 Tabako ordez orbela.

Zortzi daukadaz umeak eta
 Neguan ez daukat lanik,
 Neu ta andreaz amar lagunen
 Arduraz nago kargaurik;
 Afariteko geyenez daukat

Talo bat erdi errerik,
Eta basoko otorduetan
Lau jaten ditut bakarrik.

Ikazkiña dot opizioa,
Udan gichi dot aurratzen,
Lengo zor zarrak pagetan ditut
Diru guztiak emoten;
Baña dendetan geroko bere
Zuloak jataz gelditzen,
Umeok azitakoan tapau
Bearko ezpanaz illten.

Pobrea gaizki udan bizi da,
Eta charrago neguan,
Orresegaitik arlote izan
Ez dau iñok nai munduan;
San Juanetan beroz erretan,
Otzaz illten abenduan,
Gure Jaungoikoak egingo algaitu
Gu bere aberats Zeruan.

FELIPE ARRESE TA BEITIA.

Ochandion, Urtailaren 18-an 1891 -an.

